

Terminy czynności, które należy wykonać przed dniem wyborów — najpóźniej:	Treść czynności
65 dnia, tj. 13 kwietnia 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — zgłoszenie prezydiom wojewódzkich rad narodowych ukonstytuowania się wojewódzkich kolegiów wyborczych, — podanie do wiadomości wyborców uchwały Rady Państwa w sprawie liczby, numerów i granic okręgów wyborczych dla wyborów do wojewódzkich rad narodowych, liczby radnych wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych oraz siedzib wojewódzkich komisji wyborczych, — podanie do wiadomości wyborców uchwał prezydiów wojewódzkich rad narodowych w sprawie liczby, numerów i granic okręgów wyborczych dla wyborów rad narodowych stopnia podstawowego, liczby radnych wybieranych w poszczególnych okręgach wyborczych oraz siedzib miejskich, dzielnicowych, miast i gmin oraz gminnych komisji wyborczych,
60 dnia, tj. 18 kwietnia 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — powołanie wojewódzkich komisji wyborczych, — zgłoszenie prezydiom rad narodowych stopnia podstawowego ukonstytuowania się miejskich, dzielnicowych, miast i gmin oraz gminnych kolegiów wyborczych, — powołanie komisji wyborczych stopnia podstawowego,
55 dnia, tj. 23 kwietnia 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — podanie do wiadomości wyborców uchwał prezydiów rad narodowych stopnia podstawowego w sprawie liczby, numerów i granic obwodów głosowania oraz siedzib obwodowych komisji wyborczych,
50 dnia, tj. 28 kwietnia 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — powołanie obwodowych komisji wyborczych,
42 dnia, tj. 6 maja 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — przesłanie spisów wyborców przewodniczącym obwodowych komisji wyborczych,
40 dnia, tj. 8 maja 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — wyłożenie spisów wyborców do publicznego wglądu,
30 dnia, tj. 18 maja 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — zgłoszenie list kandydatów na radnych rad narodowych oraz złożenie ich oświadczeń o zgodzie na kandydowanie,
25 dnia, tj. 23 maja 1984 r.	<ul style="list-style-type: none"> — ogłoszenie danych o kandydatach na radnych wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych stopnia podstawowego.

41

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1984 r.

zmieniające rozporządzenia w sprawie zakresu stosowania ustaw o przedsiębiorstwach państwowych oraz o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego do przedsiębiorstw państwowych wykonujących w całości lub w przeważającej części zadania dla potrzeb obronności i bezpieczeństwa Państwa, a także do wykonujących te zadania jednostek organizacyjnych innych przedsiębiorstw, oraz do przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1981 r. Nr 24, poz. 122, z 1982 r. Nr 45, poz. 289 oraz z 1983 r. Nr 36, poz. 165 i Nr 39, poz. 176) oraz art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zakresu stosowania ustaw o przedsiębiorstwach państwowych oraz o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego do przedsiębiorstw państwowych wykonujących w całości lub w przeważającej części zadania dla potrzeb obronności i bezpieczeń-

stwa Państwa, a także do wykonujących te zadania jednostek organizacyjnych innych przedsiębiorstw (Dz. U. z 1982 r. Nr 1, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 2 po wyrazach: „na wniosek organu założycielskiego” dodaje się wyrazy: „zaopiniowany przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów”, a po wyrazach: „statusu przedsiębiorstwa przemysłu obronnego” dodaje się zdanie w brzmieniu: „Status przedsiębiorstwa przemysłu obronnego ustala Komitet Przemysłu Obronnego Rady Ministrów w po-

rozumieniu z zainteresowanymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej.”

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przewodniczący Komitetu Przemysłu Obronnego Rady Ministrów na wniosek zainteresowanych członków Komitetu może pozbawić przedsiębiorstwo na okres trzech miesięcy uprawnień do ulg w obciążeniach, określonych w w statusie przedsiębiorstwa przemysłu obronnego, za nieterminowe wykonanie zadań obronnych z winy przedsiębiorstwa.

4. Przewodniczący Komitetu Przemysłu Obronnego Rady Ministrów na wniosek organu założycielskiego w uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej pozbawia statusu przedsiębiorstwa przemysłu obronnego te przedsiębiorstwa, które przestały wykonywać zadania obronne stanowiące podstawę do nadania tego statusu.”

2) w § 4 w ust. 2 po wyrazach: „art. 24 ust. 1 pkt 1” dodaje się wyrazy: „i pkt 3”;

3) w § 9 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W odniesieniu do przedsiębiorstw przemysłu obronnego nie stosuje się przepisów art. 35 ustawy o przedsiębiorstwach.”;

4) w § 11:

a) w ust. 1 dodaje się na końcu zdanie: „Organy założycielskie odmówią zatwierdzenia umowy, jeżeli jest ona niezgodna z przepisami ustawowymi.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W razie utworzenia zrzeczenia przedsiębiorstw przemysłu obronnego nadzorowanych przez różne organy założycielskie, zainteresowane organy założycielskie ustala organ sprawujący nadzór nad zrzeczeniem.”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorstwo państwowe może za zgodą rady pracowniczej w trybie określonym w umowie lub w statucie zrzeczenia wystąpić ze zrzeczenia, którego utworzenie nie wynikało z obowiązku nałożonego na podstawie ust. 2.

4b. W odniesieniu do przedsiębiorstw przemysłu obronnego nie stosuje się przepisów art. 60 i 65 ustawy o przedsiębiorstwach, a w odniesieniu do zrzeczeń przedsiębiorstw przemysłu obronnego utworzonych w trybie określonym w ust. 2 nie stosuje się przepisu art. 24 ust. 1 pkt 5 ustawy o samorządzie załogi.”;

5) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Organami zrzeczenia przedsiębiorstw przemysłu obronnego są: rada zrzeczenia i dyrektor zrzeczenia.

2. W skład rady zrzeczenia wchodzi dyrektorzy przedsiębiorstw należących do zrzeczenia.

3. Organem wykonawczym rady zrzeczenia jest dyrektor zrzeczenia powoływany i odwoływany przez organ sprawujący nadzór nad zrzeczeniem.

4. Do zrzeczeń przedsiębiorstw przemysłu obronnego nie stosuje się przepisów art. 63

ust. 2 oraz art. 64 ust. 1, 2 i 4 ustawy o przedsiębiorstwach.”;

6) po § 12 dodaje się § 12a w brzmieniu:

„§ 12a. 1. Organy zrzeczenia przedsiębiorstw przemysłu obronnego są odpowiedzialne przed organem sprawującym nadzór nad zrzeczeniem za realizację celów zrzeczenia określonych w § 11 ust. 3.

2. Rada zrzeczenia określa kierunki rozwoju i specjalizacji zrzeczonych przedsiębiorstw w zakresie produkcji obronnej.

3. Rada zrzeczenia nadzoruje wykorzystanie środków z dotacji budżetowej na inwestycje centralne w zakresie zadań obronnych realizowane w przedsiębiorstwach wchodzących w skład zrzeczenia oraz funduszy zrzeczenia przeznaczonych na rozwój przemysłu obronnego, przewidzianych w statusie przedsiębiorstwa przemysłu obronnego oraz w statucie zrzeczenia przedsiębiorstw przemysłu obronnego.

4. Rada zrzeczenia nadzoruje wykorzystanie funduszy przedsiębiorstw przemysłu obronnego przeznaczonych na rozwój przemysłu obronnego.

5. Dyrektor zrzeczenia podejmuje decyzje w sprawach nie zastrzeżonych do kompetencji rady zrzeczenia.

6. Dyrektorowi zrzeczenia przysługuje prawo występowania do organu założycielskiego z wnioskiem o odwołanie dyrektora przedsiębiorstwa przemysłu obronnego wchodzącego w skład zrzeczenia w wypadkach, gdy wynika to z zagrożenia realizacji podstawowych celów zrzeczenia.

7. Dyrektor zrzeczenia dysponuje funduszami zrzeczenia tworzonymi na podstawie przepisów statusu przedsiębiorstwa przemysłu obronnego oraz statutu zrzeczenia przedsiębiorstw przemysłu obronnego, z uwzględnieniem postanowień rady zrzeczenia, o których mowa w ust. 2 i 3.

8. Dyrektor zrzeczenia może wystąpić do organu założycielskiego z wnioskiem o zmianę zadań obronnych przedsiębiorstwa przemysłu obronnego wchodzącego w skład zrzeczenia, w toku opracowywania, jak również realizacji planu tego przedsiębiorstwa.

9. Dyrektor zrzeczenia nadzoruje gospodarkę materiałową przedsiębiorstw wchodzących w skład zrzeczenia, w zakresie związanym z realizacją zadań obronnych.

10. Dyrektor zrzeczenia kontroluje realizację planów przedsiębiorstw w zakresie zadań obronnych.

11. Dyrektor zrzeczenia jest upoważniony do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych stosownie do postanowień umowy zrzeczenia.

12. Statuty zrzeszeń przedsiębiorstw przemysłu obronnego powinny zawierać postanowienia umożliwiające organom zrzeszenia realizację celów określonych w § 11 ust. 3."

§ 2. W § 17a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie zakresu stosowania przepisów ustaw o przedsiębiorstwach państwowych oraz o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego do

przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej (Dz. U. z 1981 r. Nr 31, poz. 172 i z 1982 r. Nr 29, poz. 202) w ust. 2 wyrazy: „z wyjątkiem § 2 i § 4 ust. 1” zastępuje się wyrazami: „z wyjątkiem § 1, 2 i § 4 ust. 1”.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

42

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI I GOSPODARKI PRZESTRZENNEJ

z dnia 16 stycznia 1984 r.

w sprawie świadczenia usług geodezyjnych i kartograficznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 ust. 4 oraz art. 4 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193) oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o utworzeniu urzędu Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej (Dz. U. Nr 44, poz. 200) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Świadczenie usług geodezyjnych i kartograficznych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej wymaga, z zastrzeżeniem § 7 ust. 1, zezwolenia.

2. Zezwolenie wydaje terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego właściwy dla siedziby przedsiębiorstwa, po zasięgnięciu opinii zrzeszenia prywatnego handlu i usług.

3. Zezwolenie wydaje się na czas określony od 5 do 10 lat.

4. Kopię zezwolenia doręcza się właściwemu zrzeszeniu prywatnego handlu i usług.

5. Organ, o którym mowa w ust. 2, prowadzi rejestr zezwoleń.

§ 2. 1. Zezwolenie może otrzymać:

- 1) osoba fizyczna nie zatrudniona w jednostce gospodarki uspołecznionej, mająca odpowiednie kwalifikacje stwierdzone zaświadczeniem,
- 2) spółka nie posiadająca osobowości prawnej, prowadzona przez nie więcej niż 6 osób fizycznych, spełniających warunki określone w pkt 1.
- 3) osoba prawna zatrudniająca nie więcej niż 6 osób fizycznych, spełniających warunki określone w pkt 1.

2. Wymagań kwalifikacyjnych i ograniczeń w zatrudnieniu, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do personelu pomocniczego (pracowników administracyjnych, pomiarowych geodezyjnych, kreślarzy).

§ 3. 1. Zaświadczenie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, wydaje komisja kwalifikacyjna powołana przez Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, na podstawie przedstawionych przez zainteresowanego:

- 1) dokumentów potwierdzających posiadanie:
 - a) wyższego wykształcenia geodezyjnego i kartograficznego oraz odbycie 6 lat praktyki zawodowej, w tym 4 lat w bezpośrednim wykonawstwie, lub

b) średniego wykształcenia geodezyjnego i kartograficznego oraz odbycie 10 lat praktyki zawodowej, w tym 7 lat w bezpośrednim wykonawstwie,

2) opinii z ostatniego miejsca pracy, a w stosunku do osób, które wykonywały roboty geodezyjne i kartograficzne na podstawie okresowych pozwoleń wydanych przed wejściem w życie rozporządzenia — również opinii organu, który takie pozwolenie wydał,

3) opinii właściwego oddziału wojewódzkiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich,

4) sporządzonego przez zainteresowanego opisu przebiegu pracy zawodowej, z uwzględnieniem czynności wykonywanych z zakresu geodezji i kartografii,

oraz po zdaniu przez zainteresowanego egzaminu ze znajomości przepisów obowiązujących w geodezji i kartografii.

2. Osobom mającym I lub II stopień specjalizacji zawodowej inżynierów wydaje się zaświadczenie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, w zakresie posiadanej specjalności bez zdawania egzaminu.

3. Prezes Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii może w uzasadnionych wypadkach, na wniosek zainteresowanego, skrócić wymagany okres praktyki zawodowej.

§ 4. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz adres wnioskodawcy (wnioskodawców) lub nazwę i siedzibę osoby prawnej,
- 2) przewidywaną siedzibę i terytorialny zasięg działania przedsiębiorstwa,
- 3) przewidywany zakres świadczonych usług i okres działalności.

2. Do wniosku załącza się zaświadczenie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1.

§ 5. Zezwolenie powinno określać:

- 1) imię i nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących) przedsiębiorstwo lub nazwę osoby prawnej,
- 2) siedzibę i terytorialny zasięg działalności przedsiębiorstwa,
- 3) zakres usług (robót),
- 4) termin ważności zezwolenia.